

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on
English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand

จรัญ น่วมมะโน^{1*} และ ราตรี เลิศหว่าทอง²

Charan Nuammano^{1*} and Ratre Loedwathong²

¹สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา, เขตที่ 24, กาฬสินธุ์, ²โรงเรียนหนองสังข์วิทยายน ขอนแก่น

¹Secondary Education Service Area Office, District 24, Kalasin, ²Nongsangwittayayon School, Khon Khaen

*Corresponding author E:mail jsmile111@gmail.com

Received 08/03/2021

Revised 12/04/2021

Accepted 18/04/2021

บทคัดย่อ

การวิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความมุ่งหมาย1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นการวิจัยและพัฒนาโดยดำเนินการเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 354 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมิน และแบบสอบถาม ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์วิธีปฏิบัติที่ดี 7 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์และตรวจสอบร่างรูปแบบ 21 คน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันรูปแบบ 9 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมิน สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูในการจัดการ

[1]

Citation: จรัญ น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

เรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของ
สมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับ
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการ
จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 7 องค์ประกอบ คือ
องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 กลไกการ
ดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหาการนิเทศภายใน องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการนิเทศภายใน ประกอบด้วย
การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyzing : A) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) การปฏิบัติการนิเทศ
(Doing : D) และประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) องค์ประกอบที่ 6 การประเมินรูปแบบ และองค์ประกอบ
ที่ 7 เงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้

คำสำคัญ : รูปแบบการนิเทศภายใน, สมรรถนะครู, การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The research of Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand was purposed 1) to study current and desirable conditions of the teacher competency in English learning management for a secondary school in the northeastern part of Thailand; 2) to develop the internal supervisory model for teacher competency improvement on English learning management for a secondary school in the northeastern part of Thailand, and 3) to assess the internal supervisory model use for the teacher competency improvement on English learning management for a secondary school in the northeastern part of Thailand. This research and development were conducted in 3 phases, namely; phase 1: study current and desirable conditions of the teacher competency in English learning management for a secondary school in the northeastern part of Thailand. The sample group was 7 experts, together with 354 school administrators and English language teachers. The instruments used were the assessment form and questionnaire. Phase 2: develop the internal supervisory model for teacher competency improvement on English learning management for secondary schools in the northeastern part of Thailand with a sample group of 7 best practice experts for the interview, 21 specialists for

[2]

Citation: จรรย์ น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

criticism and model framework examination, and 9 experts for model affirmation. An instrument used was the assessment form. Phase 3: assess the internal supervisory model use for the teacher competency improvement on English learning management for a secondary school in the northeastern part of Thailand. Statistic Instruments used were Mean and standard deviation used for data analysis. The findings ;

1. The finding of the study of current and desirable conditions of teacher competency in English learning management for a secondary school in the northeastern part of Thailand showed that the current condition of the teacher competency in English learning management for a secondary school in practice, on the whole, was in the middle level. In addition, the desirable condition of teacher competency in English learning management for a secondary school in practice, on the whole, was at the highest level.

2. The result of the development of an internal supervisory model for teacher competency improvement on English learning management for secondary schools in the northeastern part of Thailand which passed the quality inspection of the internal supervisory model from the experts, consisting of 7 major elements as following; element 1 principle of the model; element 2 purposes of the model; element 3 operation mechanism; element 4 internal supervision content; element 5 internal supervision process consisting of Analyzing: A, Planning : P, Doing : D, and Evaluating: E, element 6 model assessment, and element 7 success condition of model application.

Keywords: Internal Supervisory Model, Teacher Competency, English Learning Management

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม จึงนับเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังพระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้พระราชทานเกี่ยวกับการศึกษาไว้ว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและ คุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

[3]

แห่งชาติ. 2540 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งหมายถึงในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาภายใต้ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) ที่ดำเนินการในปัจจุบัน การศึกษากับการพัฒนาสังคมเป็นกระแสหลักสำคัญที่สังคมต่างเฝ้าจับตามองในกระบวนการที่ซับซ้อนของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมิติต่างๆ ซึ่งการปฏิรูปดังกล่าวมุ่งเน้นการพัฒนา 4 มิติสำคัญ ได้แก่ การปฏิรูปนักเรียนยุคใหม่ การปฏิรูปครูยุคใหม่ การปฏิรูปโรงเรียนหรือแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการปฏิรูประบบบริหารจัดการยุคใหม่ ในทุกมิตินั้นจะมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ สำหรับการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่นั้น ได้มีข้อเสนอแนะในเชิงยุทธศาสตร์อย่างหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อสร้างให้ครูยุคใหม่มีบทบาทในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า เพื่อให้ครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุดต่อคุณภาพของการจัดการศึกษาทุกระดับ ได้แก่ คุณภาพของครู เพราะครูเป็นผู้นำปรัชญา แนวคิดและเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ (Barrett & Scott, 2007 : 407 - 422)

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ทุกอย่างเชื่อมโยงกันในทุกด้าน ทั้งด้านการค้า การลงทุน การศึกษา การบันเทิง การเมือง ฯลฯ ได้ส่งผลให้ภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาสากล เช่น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องก้าวให้ทันต่อโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การสื่อสารเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งช่วยให้พัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น อีกทั้งยังมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 1) โดยมีครูเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและสมรรถนะครูกับการปฏิรูปครู โดยถือว่า ครูเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง เน้นมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพและพัฒนาครูโดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553 : 2) ดังนั้นการเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นงานที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องทราบถึงภารกิจหลักและตระหนักถึงความสำคัญในภารกิจของตนที่จะต้องปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูซึ่งมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการเรียนรู้ โดยจะต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพ ตัวบ่งชี้ที่จะบ่งบอกความรู้ ความสามารถในการดำเนินนี้ คือการจัดการนิเทศการเรียนการสอนของครูผู้สอน ดังนั้นผู้บริหาร ศึกษาพิเศษ และครูผู้สอน ที่เป็นผู้นำและผู้บริหารนิเทศต้องรู้และเข้าใจกระบวนการ เทคนิควิธี กิจกรรมการนิเทศ รวมทั้งผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการ

[4]

Citation: จริญญา น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้อังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning

Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

สอน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียน สภาพการเปลี่ยนแปลงของตัวครูผู้สอน สภาพการเปลี่ยนแปลงของตัวนักเรียน ซึ่งพบว่า การพิจารณาครูแต่ละคนให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้นิเทศและผู้บริหารนิเทศจะต้องมีการขับเคลื่อน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน เพื่อความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง จึงอาจกล่าวได้ว่า “ครูที่ประสบผลสำเร็จ ก็คือครูที่มีความคิดเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ”

จากข้อมูลทีกล่าวนำข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนิเทศภายในของโรงเรียน จากผลการรายงานด้านการนิเทศภายในของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ เห็นว่า ควรมีการปรับปรุงประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทำการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารของโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์ มีบทบาทในการนิเทศการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ค้นหารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพและสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างแท้จริง เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบของ ดิเรก วรรณเคียร (2545 : 54) ; บุญชม ศรีสะอาด (2549 : 41 - 46) ; สมาน อัสวภูมิ (2545 : 15) ; วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ (2547 : 255-292) ; วิลเลอร์ (Willer. 1967 : 17) และ เมสัน อัลเบิร์ต และเคโดรี (Albert and Khedourri (1985 : 1) ผู้วิจัยได้สรุปเป็นขั้นตอน การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 3 ขั้นตอน คือ

1.1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2 การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3 การประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการนิเทศภายในของกระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข : 97 – 100) ; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 270 – 275) ; สนั่น มีสัถยธรรม (2542 : 155) ; กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ก : 125 – 126) และรูปแบบการนิเทศ ภายใน ของ Goldhammer Anderson and Krajewski (1980 : 31 - 44) ; Acheson and Gall (2003 : 90) ; Boyan and Copeland (1978 : 3) ; สรุปได้ กระบวนการนิเทศ มี 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyzing : A)

ขั้นที่ 2 วางแผนการนิเทศ (Planning : P)

ขั้นที่ 3 สร้างความตระหนักรู้ (Awareness raising : A)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) ประกอบด้วย กระบวนการนิเทศขั้นเรียน 4 ขั้น คือ (1) การ ประชุมก่อนการสังเกตชั้นเรียน (2) การสังเกตชั้นเรียน (3) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตชั้นเรียน (4) ประชุม ให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกตชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E)

3. กรอบแนวคิดสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการสังเคราะห์ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

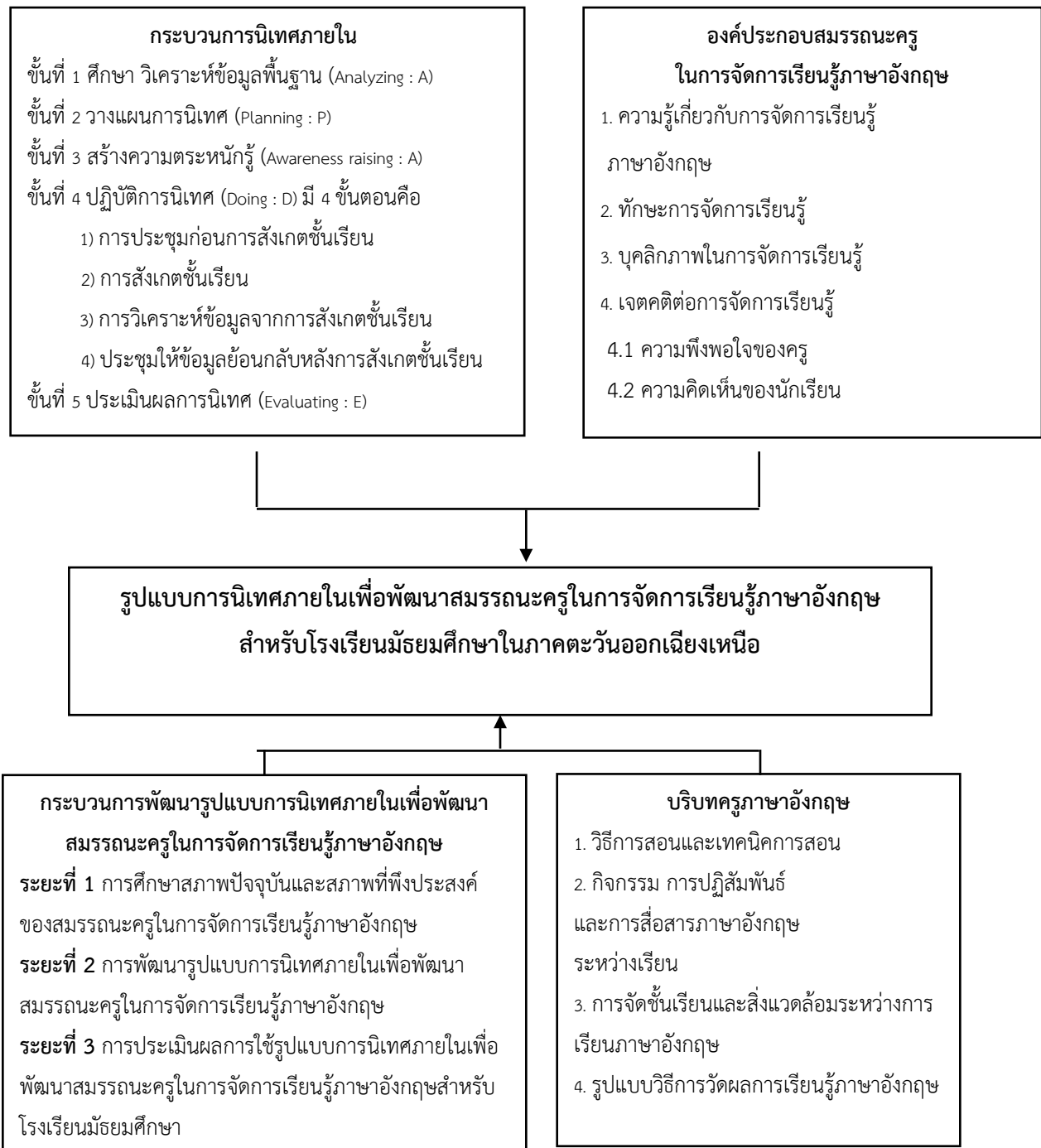
3.1 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.2 ทักษะการจัดการเรียนรู้

3.3 บุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้

3.4 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ความพึงพอใจของครู และ ความคิดเห็นของนักเรียน

จากการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดัง แผนภาพ 1

.....
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ใช้ในการประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 คน

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 749 โรงเรียน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาด ตัวอย่างของ R. V. Krejcie และ D.W. Morgan (1970 : 607-610) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน

1) ดำเนินการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำแหน่ง โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากขนาดของประชากรในแต่ละตำแหน่ง

2) เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำแหน่งแล้ว จึงสุ่มรายชื่อบุคลากรทางการศึกษาในแต่ละตำแหน่งดังกล่าว โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากไม่ใส่กลับ จนได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปกร่างรูปแบบ จำนวน 7 โรงเรียน รวมจำนวน 7 คน

2.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ใช้ในการวิพากษ์และตรวจสอบร่างรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 21 คน

2.3 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 9 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยทำการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyzing : A)

ขั้นที่ 2 วางแผนการนิเทศ (Planning : P)

ขั้นที่ 3 สร้างความตระหนักรู้ (Awareness raising : A)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) ประกอบด้วย กระบวนการนิเทศชั้นเรียน

4 ขั้น คือ (1) การประชุมก่อนการสังเกตชั้นเรียน (2) การสังเกตชั้นเรียน (3) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตชั้นเรียน (4) ประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกตชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E)

2.2 องค์ประกอบสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้ คือ

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2.2 ทักษะการจัดการเรียนรู้

2.2.3 บุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้

2.2.4 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) ความพึงพอใจของครู (2) ความคิดเห็นของนักเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ (1) ข้อมูลจากแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นแบบแบบทดสอบก่อนและหลังได้รับการนิเทศภายใน มีลักษณะเป็นแบบ

[9]

Citation: จริญญา น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning

Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

เลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน. (2) ข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศซึ่งเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (3) ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศภายในซึ่งเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง (4) ข้อมูลจากแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (5) ข้อมูลจากแบบประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำข้อมูลแบบบันทึกต่างๆ มาสรุปและวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการจัดกลุ่มข้อมูล เพื่ออธิบายแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัด

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ และด้านบุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้

และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ด้านบุคลิกภาพ

ในการจัดการเรียนรู้ และด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ส่วนผลการศึกษาแนวทางการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyzing : A)

การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) การสร้างความตระหนักรู้ (Awareness raising : A)

การปฏิบัติ (Doing : D) และประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E)

[10]

Citation: จริญญา น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

2. ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศภายใน จากผู้ทรงคุณวุฒิ มีองค์ประกอบหลัก 7 ประการ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ ใช้หลักการกัลยาณมิตร หลักการมนุษยสัมพันธ์ หลักการมีส่วนร่วม หลักการทำงานเป็นทีม หลักการแบ่งปัน หลักการบูรณาการและต่อเนื่อง องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อพัฒนาผู้บริหารและครูผู้นิเทศภายในให้มีความรู้ความเข้าใจ นำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศนำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะทั้ง 4 ด้าน และเพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศนำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ 3 กลไกการดำเนินงาน ระดับกระทรวง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับโรงเรียน และระดับห้องเรียน องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหาการนิเทศภายใน ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยี การวัดและประเมินผล องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการนิเทศภายใน มี 4 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การวางแผนการนิเทศ ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ และขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ องค์ประกอบที่ 6 การประเมินรูปแบบ โดยการใช้ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ พฤติกรรมการสอน ความพึงพอใจ และความคิดเห็น และองค์ประกอบที่ 7 เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ กำหนดนโยบายและแผนการนิเทศที่ชัดเจน เหมาะสม ครูผู้นิเทศมีความมั่นใจในการดำเนินการนิเทศภายใน ครูผู้รับการนิเทศมีเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในรูปแบบต่าง ๆ และการประเมินผลและนำผลมาปรับปรุงการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศภายใน 2) ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ หลังได้รับการนิเทศภายในมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศภายใน และครูผู้รับการนิเทศ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี และด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 5) ผลการประเมินผลการใช้

รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ และด้านบุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้ และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ด้านบุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้ และด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ ส่วนผลการศึกษาแนวทางการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyzing : A) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) การสร้างความตระหนักรู้ (Awareness raising : A) การปฏิบัติ (Do : D) และประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การนิเทศภายในโรงเรียน ดำเนินการโดยกำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการโรงเรียนและครูคนอื่นๆ ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่จะนิเทศเป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน มีการแต่งตั้งผู้นิเทศเป็นลายลักษณ์อักษรโดยออกเป็นคำสั่งของโรงเรียน พร้อมกับกำหนดหน้าที่ให้ปฏิบัติอย่างชัดเจน และพัฒนาผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ซึ่ง Minor (1974 : 27) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ 10 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อช่วยเหลือครูให้เข้าใจเด็กดีขึ้น 2) เพื่อช่วยพัฒนาครูให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน 3) เพื่อช่วยครูในการจัดหาและเลือกวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการสอน 4) เพื่อช่วยครูปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น 5) เพื่อสร้างลักษณะการเป็นผู้นำให้แก่ครู โดยการนำเอาความรู้ความสามารถพิเศษและประสบการณ์ของเขามาใช้ให้เป็นประโยชน์สามารถแนะนำคำปรึกษาแก่ผู้บริหารได้ 6) เพื่อช่วยให้ครูรู้จักการประเมินผลการเรียนของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ 7) เพื่อกระตุ้นให้ครูรู้จักการประเมินผลงานของตนเอง 8) เพื่อช่วยให้ครูมีความรู้สึกว่าได้รับ

[12]

Citation: จริญญา น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนาแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

ผลสำเร็จ มีความอบอุ่นใจ ปลอดภัย และมีความเชื่อมั่นในตนเอง 9) เพื่อกระตุ้นให้ครูร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร หรือเพื่อปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น และ 10) ช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ช่วยให้ชุมชนเข้าถึงแผนการศึกษาของโรงเรียน ปัญหาของโรงเรียนและนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรินทร์ ช่วยศิริ (2554 : 119-122) ได้ศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายใน โรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานนิเทศภายในของโรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี ใน 5 ด้าน มีการดำเนินการ คือ 1) ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ และให้การสนับสนุนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และวิธีการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม มีการพัฒนาให้ครูมีทักษะการทำงานกลุ่ม เข้าใจบทบาทของตน รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตามโครงสร้างการบริหารงาน 3) ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพครูมีการอบรมครูเพื่อพัฒนาทางวิชาชีพทั้งด้านเทคนิคการสอนและการส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู 4) ด้านการพัฒนา หลักสูตร ได้ให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้บริหารสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และจัดการประชุม อบรม ติดตามและประเมินหลักสูตร 5) ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีการดำเนินการให้ครูนำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไปใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยมนพร เอกปัทมา (2557 : 171) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูปฐมวัยผลการวิจัยพบว่า 1) ครูปฐมวัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 มีความต้องการในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ในด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับมาก

2. ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศภายใน จากผู้ทรงคุณวุฒิมีองค์ประกอบหลัก 7 ประการ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ ใช้หลักการกัลยาณมิตร หลักการมนุษยสัมพันธ์ หลักการมีส่วนร่วม หลักการทำงานเป็นทีม หลักการแบ่งปัน หลักการบูรณาการและต่อเนื่อง องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อพัฒนาผู้บริหารและครูผู้นิเทศภายในให้มีความรู้ความเข้าใจ นำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศนำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้ครูผู้รับการนิเทศนำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ 3 กลไกการดำเนินงาน ระดับกระทรวง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับโรงเรียน และระดับห้องเรียน องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหาการนิเทศภายใน

[13]

Citation: จริญญา น่วมมะโน และ ราตรี เลิศหว่าทอง. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2), 1-18.

Nuammano, C., & Loedwathong, R. (2021). Development of Internal Supervisory Model for Teacher Competency Improvement on English Learning Management for Secondary School in The Northeastern part of Thailand. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 1 (2), 1-18;

DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2021.6>

ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยี การวัดและประเมินผล องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการนิเทศภายใน มี 4 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyzing : A) ขั้นที่ 2 การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) และขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) องค์ประกอบที่ 6 การประเมินรูปแบบ โดยความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ พฤติกรรมการสอน ความพึงพอใจ และความคิดเห็น และองค์ประกอบที่ 7 เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ กำหนดนโยบายและแผนการนิเทศที่ชัดเจน เหมาะสม ครูผู้นิเทศมีความมั่นใจในการดำเนินการนิเทศภายใน ครูผู้รับการนิเทศมีเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในรูปแบบต่าง ๆ และการประเมินผลและนำผลมาปรับปรุงการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยพัฒนามาจากแนวคิดการวิจัยและพัฒนา ของ ชรอยวรรณ ประเสริฐผล (2555 : 145) นิทัศน์ หามนตรี (2557 : 56) ยมนพร เอกปัสชา (2557 : 111) วีระพันธ์ มาทมูล (2558 : 97) สุวารี นวลแหลม (2560 : 132) ปราโมท วังสะอาด (2558 : 137) ภักดี วงษาเนา (2560 : 84) Willer (1967 : 15) และ Albert and Khedourri (1985) พบว่า งานวิจัยที่นำเสนอมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันนั้นคือ เป็นการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน หลักสูตรและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยมนพร เอกปัสชา (2557 : 171) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ของครูปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูปฐมวัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 มีความต้องการในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ในด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับมาก 2) รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลัง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูปฐมวัย ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาการนิเทศ กระบวนการนิเทศ วิธีการนิเทศและระยะเวลาการนิเทศ ผลการประเมินรูปแบบโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ในการปฏิบัติและเป็นประโยชน์ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดา ชันดาวงศ์ (2557 : 93-94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศแนวใหม่ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ/แนวคิดการนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนาครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนาครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบที่ 3 เนื้อหาการนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบที่ 4 ขั้นตอนการนิเทศแนวใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

[14]

การศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบที่ 5 การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และองค์ประกอบที่ 6 ปัจจัยที่เอื้อต่อการนำรูปแบบการนิเทศแนวใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล ในแต่ละองค์ประกอบจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อย ขั้นตอน วิธีการที่จะนำรูปแบบไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

โรงเรียนที่ต้องการนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ ควรพิจารณาถึงบริบทและวัฒนธรรมขององค์กรก่อนว่า มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการนำรูปแบบการนิเทศภายในนี้ไปใช้ในการพัฒนาครูหรือไม่ ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จของการนิเทศภายในขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและบริบทขององค์กร ดังนั้นโรงเรียนที่มีความเหมาะสมในการนำแนวทางนี้ไปใช้ในการพัฒนาครู ผู้บริหารควรมีความเชื่อในหลักประชาธิปไตยในการทำงาน และให้ความสำคัญสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และควรมีการบริหารงานแบบเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากกลุ่มสาระต่าง ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ชรอยวรรณ ประเสริฐผล. (2555). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2556.
- ฐารินี นวลแหลม (2560). *รูปแบบการพัฒนาครูเชิงปฏิบัติการผ่านวงจรคุณภาพ เรื่อง การสร้างแบบวัดการเรียนรู้ การอ่านสำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 11 (2), 70-83.*
- ดิเรก วรรณเตียร. (2545). *การพัฒนาแบบจำลองแบบสมบูรณ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ธิดา ชันดาวงค์.(2557). *การพัฒนาแบบการนิเทศแนวใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพครูปฐมวัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การบริหารการศึกษา) เชียงราย : มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย,
- นิทัศน์ หามนตรี. (2557). *การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาบะ ะมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). *การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ, " Doctor of Education*. สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2549. จาก www.edu.msu.ac.th/ead/Dr_Boonchom/websiteboonchom1/publications/08.pdf
- ปราโมทย์ วังสะอาด. (2558). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานสังกัดส านักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, คอมพิวเตอร์ศึกษา,มหาวิทยาลัยราช ภัฏมหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พัชรินทร์ ช่วยศิริ (2554). *การศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายในของโรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี. หลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

- ภักดี วงษาเนา. (2560). รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย เขต 21. ดุษฎีนิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ยมนพร เอกปัสชา. (2557). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ค.ด. ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการการศึกษาและการเรียนรู้. นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
- วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์. (2547). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์
ไทย.
- วีระพันธ์ มาทมูล (2558). รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็น
นส าคัญของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา กุมิภาคคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สนั่น มีสัตย์ธรรม. (2542). ปัญหาการปฏิบัติงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส านักงานการประถมศึกษา อ าเภอ ใน
เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- สมาน อัสวภูมิ. (2545). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาแห่งชาติ.
กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี,
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือประเมินสมรรถนะครู ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ :
สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา,
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
- Acheson, K. A. & Gall, M. D. (2003). *Clinical supervision and teacher development: Preservice
and inservice applications*. John Wiley and Sons : USA.
- Meason, Albert & Khedourri (1985). *Management*. New York: Harper and Row.
- Barrett, A. M. & Scott, K. R.. (2007). *Dementia syndromes: Evaluation and treatment*. Expert
Review Neurotherapeutics, 7(4), 407-422.

Boyan, N.J., & Copeland, W.D. (1978). *Instructional supervision training program*. Columbus, OH: Charles E. Merrill.

Goldhammer, R., Anderson, R.H., & Krajewski, R.J. (1980). *Clinical Supervision: Special Methods for the Supervision of Teacher*. (2nd ed.). New York : Holt, Rinehart and Winston.

Gwynn, Minor (1974). *Theory and Practice of Supervision*. New York: Prentice-Hall.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.

Willer, R.H. (1967). *Leader and leadership process*. Boston: Irwin / McGraw-Hill